

Ailelerin Çocuklarını Spora Gönderme Sebeplerinin Belirlenmesi: Pilot Çalışma***Reasons of Parents Why Children Participate To Sports: A Pilot Study**ORIJİNAL ARAŞTIRMA/
ORIGINAL RESEARCH

Öz

Hüseyin GÖKÇE^{1†}Kenan KEÇECİ²Alper YILDIZ³¹Pamukkale Üniversitesi, Denizli<https://orcid.org/0000-0001-9250-0317>²Pamukkale Üniversitesi, Denizli<https://orcid.org/0000-0002-8522-5764>³Pamukkale Üniversitesi, Denizli<https://orcid.org/0000-0003-1158-7997>

Bu çalışma, çocukları farklı branşlarda spora devam eden ailelerin çocuklarını spora gönderme sebeplerinin belirlenmesi amacıyla geliştirilmesi, bu amaçla planlanan ölçek geliştirilmesi için pilot çalışma olarak yapılmıştır. Bunun sebebi ise mevcut şartlarda çocukların spora devam edebilmesini hangi koşullarda sağladıklarının belirlenerek, çocukları spora devam edemeyen çocukların velileriyle paylaşılması ve hizmet sunma konumunda bulunan kulüpler, spor okulları, antrenörler, eğitmenler vb. unsurların hizmetlerini geliştirilmesi amacıyla çalışmanın önemli olduğu düşünülmektedir. Çalışmanın evrenini 9-16 yaş arası en az 6 aydır spor yapan ve lisanslı olması göz önünde bulundurulmuş sporcuların velileri oluşturmaktadır. Bu amaçla Denizli ilinde faaliyet gösteren farklı branşlardaki kulüpler ve velilerle görüşülmüş çalışmaya katılmayı kabul eden 378 veli çalışmaya dahil edilmiştir. Araştırmacı tarafından alan yazın, uzman ve antrenörlerin de görüşü alınarak hazırlanan 16 maddeden oluşan anket ve bilgi formu sporcu velilerine dağıtılmıştır. Ebeveynlerin vermiş oldukları cevaplar tanımlayıcı değerler tablosu ve frekans yüzdeleri ile hesaplanmıştır. Spor yapan çocukların %27'si kadın, %73'ü erkektir Spor yapan çocukların ailelerinin fiziksel aktiviteye katılımlarında durum ise; fiziksel aktivite yapan %57, yapmayan %43'tür. Çocukların devam ettikleri spor branşına bakıldığında %28 yüzme, %28 basketbol ve %29 futbol ve %15 tenis oluşturmaktadır. Spora gönderme sebeplerinin çocuğun spordan para kazanması olup olmadığının sorulduğu ifade edilmiş ise %24'ü katılmakta, %33'ü kararsız ve %43'ü katılmamaktadır. Bulgular incelendiğinde çocuklarını spora gönderen velilerin kendilerinin de fiziksel olarak aktif oldukları, daha çok kendi imkânlarıyla çocuklarını spora götürüp getirdikleri, spora göndermelerindeki amaçları olarak; çocuklarının sağlıklı olması, stresten uzaklaşması ve sporcu olmasını istediklerini ancak çocuklarını spora göndermede çocuğunun spordan para kazanmasının çok önemli bir faktör olmadığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor yapan çocuk, Aile, Spora katılım.**Yayın Bilgisi**

Gönderi Tarihi: 14.11.2019

Kabul Tarihi: 30.12.2019

Online Yayın Tarihi: 31.12.2019

DOI: 10.33459/cbubesbd.647001

Abstract

This study was designed to construct a scale that would determine reasons of parents why they have their children participate to sport. Once detecting purposes, expectations, problems, and hardships of parents; service providers such as clubs, sport courses, coaches, or teachers may benefit from this study. Population of this study consisted of parents of children who are aged between 9-16 and at least participated to sport for 6 months. 378 parents from Denizli city whose children participate to sport from various clubs in different sport branches participated to the study. With the help of literature, coaches, and experts a 16-item scale form was generated by there searcher. The scale and demographic information form was handed out to parents. Parents' answers were analyzed by using frequency analysis and descriptive statistics.: 48% of participants were mothers while 51% of them were fathers. Among children, 27% of them were women and 73% were men Parents are participating to physical activity with 57%, while 43% of them are not participating to regular physical activity. Branches of the children are respectively; 28% swimming, 28% basketball, 29% soccerand %15 tennis.24% of parents wanted their children earn Money through sport where as 43% disagreed. Consequently, findings reflected that parents are physically active and take their kids to sports center by their selves. By having their children participate to sport they aim to keep their kids healthy and out of stress. They wanted their kids to be Professional athletes; however, they don't think that gaining Money out of sport is an important factor.

Keywords: Athlete child, Family, Sport attendance.

* Bu çalışma 11-14 Nisan 2019 tarihleri arasında Bodrum/Muğla'da düzenlenen II. Uluslararası Rekreasyon ve Spor Yönetimi Kongresi'nde sözel bildiri olarak sunulmuştur.

† Sorumlu yazar: Hüseyin Gökçe, hgokce@pau.edu.tr

GİRİŞ

Günümüzde hızla gelişen teknoloji ve yaşam şartları insan gücüne dayanan ihtiyacı azaltmış ve bunun sonucu olarak insan yapısına aykırı bir durum ortaya çıkmıştır (Kale, 1994; Akt. Yücel, 2004). Böylece iş hayatı ve sosyal çevreden gelen baskılar, stres ve bu stresler sonucu ortaya çıkan hastalıklar olumsuz durumların gündeme gelmesine sebep olmuştur. Spor, bu tehlikelere karşı dinamik, aktif, yaşam streslerinden uzak bir ortam yaratarak her yaşta bireye hem sağlıklı bir yaşam biçimi kazandırmakta hem de bireylerin eğlenerek sosyalleşmesini sağlamaktadır (Kotan ve ark., 2009). Bunun yanında spor, bireyin kişilik gelişimine etkisi (Yaman, Yazan ve Türkmen, 2003) öz-yeterlik (Balyan, 2009), problem çözme becerisi ve depresyon üzerine (Canan ve Ataoğlu, 2010), olumlu katkı sağlayan bir araçtır. Günümüzde spor, ilk başta çok önemli bir kitle eğitim aracıdır. Bir eğitim aracı olan spor, kişisel olarak sağlığın yanında, moral verimliliği ve karakter gelişimini, milli yönden ise; dinamik, sağlam, güçlü, ortak duygularını yükselten ve ülkeler arası prestij için rekabet ortamı oluşturan önemli bir olgudur (Küçük ve Koç, 2004). Spor, insanı fiziksel olarak geliştirdiği gibi oyunlar, hareketler, aktiviteler, yarışmalar aracılığıyla aynı zamanda insan seviyesini, kültürünü, davranış niteliğini, düşünce yapısını belirleyen önemli bir bilim dalıdır (Güven ve Demirhan, 2006). Spor, bireyin kendini disipline ederken karşılaştığı psikolojik ve fizyolojik sorunları aşmasına yardım eder. Sporun uluslararası dostluk, barış, rekabet ve prestij ile ülke ekonomisine getirdiği olumlu katkılarda vardır (Açıkkada ve Ergen, 1990). Spor sistem, disiplin, hedef, başarı kombinasyonudur ve çocuklarının okul başarısıyla ilgili endişelenen sistemli, disiplinli çalışmasını ve sosyalleşmesini isteyen ailelere uzmanların ilk önerisi spor eğitimidir (Amman, İkizler ve Karagözoğlu, 2000). Çocukluk veya ergenlik döneminde bireyin spora yönlendirilip, kötü alışkanlıklardan korunmasını ve enerjisini olumlu yönde kullanılmasını sağlamak; bireyin sosyal yönden gelişmesini ve kendine olan güven problemini aşip güven duygusunun artmasını sağlayacaktır (Akcan ve Bulgu, 2012; Eyüboğlu, 2012). Eğer birey bu süreçte öğretmeni tarafından da desteklenirse başarıya daha kolay ulaşacak ve derslerindeki ivme sporla eşgüdümlü bir şekilde yükselecektir. Bireyler spor aracılığıyla bir gruba veya bir takıma dahil olarak yalnızlık duygusundan uzaklaşır, grubun içinde bulunup coşku, sevinç, üzüntü gibi hisleri yaşayarak sosyalleşme sürecine katkıda bulunur. Bu sosyalleşme süresi ilk kurum olan ailede başlar. Aile, tüm toplumda bütün diğer kurumların, işleyebilmeleri için katkısına muhtaç oldukları bir müessesedir (Akcan ve Bulgu, 2012). Psikolojik gelişme büyük ölçüde ailenin etkisiyle şekillenir. Spora ilgi duyan ebeveynlerin çocuklarını da

spor yapmaya gönderdikleri ya da bu konuda teşvik ettikleri bilinmektedir (Amman ve ark., 2000). Spor ilköğretim gibi küçük yaşta ve aile de verilmelidir. Örneğin aileler küçük yaşta çocuklarını spor salonlarına götürüp yarışmaları izletip çocuklarının sporla tanışmasını ve onların spor konusunda güdülenmesini sağlaması gerekir (Nirun, 1990). Aynı zamanda çocukların spor yaparken ailesini yanında görmesi ona destek olacaktır ve ailesiyle paylaşacak olduğu konular neticesinde iletişimi artacak ve aile bağları güçlenecektir (Öztürk, 1998). Yetişkinlikte ortaya çıkan birçok ciddi hastalığın temeli de küçük yaşlara dayanmaktadır (Thompson ve ark., 2005). Çocukların sağlığında stres, aile içi sorunlar, düzensiz ve yanlış beslenme alışkanlıkları aktivite eksikliğinin bir sonucu olarak önemli risk faktörü doğurmaktadır (Opper ve ark., 2005; Akt. Pehlivan, 2009). Yapılan çalışmalarda fiziksel aktivite düzeyi ile sigara içme ve alkol kullanma arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur (Usher. Jackson, & O'Brien 2007). Aileler, göndermiş olduğu spor aktiviteleriyle çocuklarını uyuşturucu, alkol, kumar alışkanlıkları gibi birçok yanlış davranışlardan uzak tutmayı amaçlamışlardır, spor gençlerin saldırganlık duygusunun ve cinsiyet içgüdüsünün bir araya gelerek dinamik enerjisinin en olumlu şekilde çıkış bulduğu yoldur (Hergüner, 1991). Sporun yararlı bir faaliyet olduğunu bütün bunlar ortaya koymaktadır buna rağmen toplumumuzda kız çocukları ve kadınlar için spor, bir lüks olarak görülmüş ve daha çok erkeklere yönelik bir etkinlik olarak yorumlanmıştır; oysa kadın, anne olarak aile ile toplum arasında en sağlam köprüdür (Erkal, 1982). Annenin rolü, çocuğun ilgilerinin doğması ve gelişmesinde oldukça önemli bir etkidir (Güzel, 1990). Çocukların üstleneceği görevlerde, kadının ruhsal ve fiziksel olarak sağlıklı olması gereklidir (Cotta, 1988; Akt. Hergüner, 1991). Bunun için de, düzenli olarak spor yapmak sağlık, ruhsal, fiziksel, duyuşsal ve psikolojik olarak kendini olumlu motive etmesini sağlayacak ve çocuğunun da spora katılmasında ve yönlendirmesinde o derece destek olup yol gösterecektir.

Günümüzde çocuklar için sporun önemini bilinse de farklı sebeplerden dolayı çocukların spor yapma oranının düşük olduğunu görmekteyiz. Mevcut olumsuzluklar içinde çocuklarının spor yapmasını sağlayan, destekleyen velilerin motivasyonlarını öğrenmek, çocuklarını spora gönderen velilerin beklenti ve isteklerini belirlemeye yönelik bir ölçek geliştirmek amacıyla bu pilot çalışma gerçekleştirilmiştir. Bu beklenti ve isteklerin belirlenmesinden sonra velilere verilecek eğitimlerin içerikleri daha bilinçli olarak belirlenebilecektir. Ayrıca bu beklenti ve isteklerden spor alanında çalışan kişilerin haberdar olmaları dolayısıyla daha uzun soluklu birliktelikler oluşturulabileceği

düşünülmektedir. Son olarak bu konuyla ilgili yapılacak diğer çalışmalara da rehber olması açısından çalışmanın önemli olduğu düşünülmektedir.

YÖNTEM

Araştırma deseni, nicel-betimsel yöntem ile hazırlanmıştır. Araştırmanın evrenini Denizli ili Merkezefendi ve Pamukkale ilçelerinde yaşayan 9-16 yaş arasında en az 6 aydır spora aktif devam eden ve lisanslı olması göz önünde bulundurulan sporcu velileri oluşmaktadır. Araştırmanın evreni toplam 30.027 kişidir. Örneklem olarak dahil edilecek katılımcılar Yazıcıoğlu ve Erdoğan'ın (2004) örneklem belirleme tablosunda ,05 hata payına göre 378 olarak belirlenmiştir. Katılımcıların %51'i anne, %48'i baba ve %1'i diğer olarak oluşmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Veri toplama araçları olarak katılımcıların çocuklarının yaşı, velinin spor yapan ve yapmayan çocuk sayısı, çocuklarının cinsiyeti, çocuklarının spor branşları, çocuklarının okulda branşıyla ilgili antrenman yapabilme durumları, çocuğun haftada yaptığı antrenman sayısından oluşan araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ve araştırmacı tarafından uzmanların ve antrenörlerin de görüşü alınarak konuyu ölçmeye yönelik 16 maddeden oluşan anket hazırlanmıştır. Velilerin çocuklarını spora gönderme sebepleri “Katılmıyorum (1)”, “Kararsızım (2)”, “Katılıyorum (3)”, şeklindeki 3'lü Likert tipi ölçek üzerinde değerlendirilmiştir.

Verilerin Analizi

Toplanan veriler istatistik programı ile değerlendirilmiştir. Verilere ait bulgular, minimum-maksimum değerler, ortalamalar, frekans ve yüzde dağılımları karşılaştırmalı olarak tablolar halinde verilmiştir.

BULGULAR

Demografik Bulgular

Tablo 1. Araştırmaya katılan velilerin demografik özelliklerine göre dağılımları

Sorular	Katılımcılar	N	%
Veli	Anne	194	51
	Baba	182	48
	Diğer (büyükbaba vs.)	2	1
Çocuk cinsiyet	Kız	100	27
	Erkek	278	73
Çocuğun devam ettiği okul statüsü	Devlet	248	66
	Özel	130	34
Çocuğunuzun akademik başarısından Memnun musunuz?	Hayır	4	1
	Ne iyi ne kötü	66	17
	Evet	308	82
Çocuğunuzun spor branşı nedir?	Yüzme	105	28
	Futbol	110	29
	Basketbol	105	28
	Tenis	58	15
Okulda branşıyla ilgili antrenman Yapabiliyor mu?	Evet	111	29
	Hayır	267	71
Çocuğunuz antrenmana kimle gidiyor?	Yalnız	39	10
	Bakıcı-yardımcı	5	1
	Sporcu aileleri sırayla	27	7
	Anne-baba	281	75
	Büyükanne-büyükbaba	8	2
	Arkadaş	11	3
	Diğer	7	2
Başka çocuğunuz var mı?	Evet	283	75
	Hayır	95	25
Diğer çocuğunuz spor yapıyor mu?	Evet	239	63
	Hayır	139	37
Velisi olarak siz düzenli spor yapabiliyor musunuz?	Evet	216	57
	Hayır	162	43

Tablo 2. Ortalama Değerler Tablosu

Sorular	$\bar{x}$
Çocuğunuzun yaşı kaçtır?	11.46
Çocuğunuz kaç aydır spora devam ediyor?	35.45
Haftada kaç gün antrenman yapıyor?	3.59
Günde kaç saat antrenman yapıyor?	1.85

Araştırmaya katılan ailelerden %48'i çocukların babası, %51'i annesi ve %1'i diğeridir(büyükbaba vs.). Spor yapan çocukların %27'i kadın, %73'ü erkektir. Spor yapan çocukların %66'sı devlette %34'ü özel okulda öğrenim görmektedir. Ailelerin çocuklarının akademik başarısından memnuniyetine gelindiğinde; memnun olanlar; %82'ye, %1'dir.Çocukların devam ettikleri spor branşına bakıldığında %28'i yüzme, %28'i basketbol, %29'u futbol ve %15'ini tenis oluşturmaktadır. Çocukların %29'u okulda branşıyla ilgili antrenman yapabilmekte iken %71'i yapamamaktadır. Spor yapan çocukların %75'i spora anne ya da babası ile giderken, %10'u kendileri ulaşımı sağlamaktadır. Spor yapan çocukların ailelerinin fiziksek aktiviteye katılımlarında durum ise; FA yapan %57, yapmayan %43'dür. Araştırmaya katılan velilerin çocuklarının yaş ortalaması 11.46. Çocuklar ortalama 35.45 aydır spora devam etmektedir. Çocukların haftada yaptığı antrenmanın ortalaması 3.59 gündür. Çocukların günde yaptığı antrenman saatinin ortalaması 1.85'dir.

Tablo 3. Çocuklarını spora gönderen velilerin çocuklarını spora gönderme sebeplerinin belirlenmesine ilişkin tanımlayıcı istatistikler

Çocuğumun spor yapmasını isterim çünkü;		N	%
1.Sağlıklı olmasını istediğim için	Katılıyorum	378	100
	Kararsızım	0	0
	Katılmıyorum	0	0
2.Sporcu olmasını istediğim için	Katılıyorum	272	72
	Kararsızım	68	18
	Katılmıyorum	38	10
3.Rekabetçi olmasını istediğim için	Katılıyorum	193	51
	Kararsızım	99	26
	Katılmıyorum	86	23
4.Sosyalleşmesini istediğim için	Katılıyorum	364	96
	Kararsızım	9	3
	Katılmıyorum	5	1
5.İşbirlikçi ruhunun gelişmesini istediğim için	Katılıyorum	356	94
	Kararsızım	17	5
	Katılmıyorum	5	1
6.Özgüveninin artmasını istediğim için	Katılıyorum	362	96
	Kararsızım	11	3
	Katılmıyorum	5	1

Tablo 3. (Devamı) Çocuklarını spora gönderen velilerin çocuklarını spora gönderme sebeplerinin belirlenmesine ilişkin tanımlayıcı istatistikler

7.Spordan para kazanmasını istediğim için	Katılıyorum	92	24
	Kararsızım	124	33
	Katılmıyorum	162	43
8.Fairplay(centilmen) davranışlar sergilemesi için	Katılıyorum	360	95
	Kararsızım	15	4
	Katılmıyorum	3	1
9.Fiziksel sağlık durumunun iyileşmesini istediğim için	Katılıyorum	348	92
	Kararsızım	17	5
	Katılmıyorum	13	3
10.Tavsiye(doktor öğretmen vs.) edildiği için	Katılıyorum	105	28
	Kararsızım	41	11
	Katılmıyorum	232	61
11.Stresten uzaklaşmasını istediğim için	Katılıyorum	334	88
	Kararsızım	21	6
	Katılmıyorum	23	6
12.Çocuğum istediği için	Katılıyorum	362	96
	Kararsızım	9	2
	Katılmıyorum	7	2
13.Kardeş ya da bir yakınından özendiği için	Katılıyorum	67	18
	Kararsızım	55	14
	Katılmıyorum	256	68
14.Kötü alışkanlıklardan uzaklaşmasını istediğim için	Katılıyorum	328	87
	Kararsızım	13	3
	Katılmıyorum	37	10
15.Aktif bir birey olmasını istediğim için	Katılıyorum	370	93
	Kararsızım	2	2
	Katılmıyorum	6	5
16. Spor yapmanın prestijli bir iş olduğunu Düşündüğüm için	Katılıyorum	271	72
	Kararsızım	43	11
	Katılmıyorum	62	17

Spor yapan çocukların ailelerinin “çocuğumun spor yapmasını isterim çünkü; sağlıklı olmasını isterim ifadesine katılımcıların tamamı “katılıyorum” ifadesini işaretlemişlerdir. “Çocuğumun sporcu olması için” ifadesindeki cevaplara bakıldığında; katılıyorum diyenler %72 iken, %18’i kararsız ve %10’u katılmamaktadır. Rekabetçi olmasını isteyenlere gelindiğinde durum %51’i katılmakta, %26’sı kararsız ve %23’ü katılmamaktadır. “Çocuğumun sosyalleşmesi için” ifadesine %96’sı katılırken, %2’si kararsız ve %1’i de katılmamaktadır. İşbirlikçi ruhunun gelişmesini isteyenler %94, kararsız kalanlar %5 katılmayanlar ise %1’dir.Ailelerin %96’sı

çocuğunun özgüveninin artmasını istemekte %3'ü kararsız kalmakta %1'i bu duruma katılmamaktadır. Spora gönderme sebeplerinin çocuğun spordan para kazanması olup olmadığının sorulduğu ifadede durum ise %24'ü katılmakta, %33'ü kararsız ve %43'ü katılmamaktadır. Fairplay (centilmenlik/adil oyun) davranış sergilemesini isteyen aileler %95'lik bir orana sahiptir. Spor yapan çocukların ailelerinin %28'i tavsiye üzerine spora gönderirken, %11'i kararsız ve %61'i bu duruma katılmamaktadır. Stresten uzaklaşma durumuna ise ailelerin %88'i katılmakta, %6'sı kararsız kalmakta ve %6'sı bu duruma katılmamaktadır. Çocuğu istediği için spora gönderen aileler %96 iken %2'si kararsız ve %2'si katılmamaktadır. Bir başkasından özendiği için gönderen aileler %18'ini oluştururken %14'ü kararsız kalmakta ve %68'i bu duruma katılmamaktadır. Ailelerin %87'si kötü alışkanlıktan uzak durması için spora göndermekte %2'si kararsız ve %11'i katılmamaktadır. Aktif bir birey olmasını isteyen aileler %93'e, %5'dir. "Sporun prestijli bir uğraş olduğunu düşündüğüm için" ifadesine ise %72'si katılmakta, %11'i kararsız kalmakta ve %17'si katılmamaktadır.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Pehlivan (2009) tarafından gerçekleştirilen "Spora Katılan Çocuklara Yönelik Ailelerin Beklentileri, Çocuklarda Gözlenen Davranış Değişimleri ve Spora Katılımın Önündeki Engeller" adlı çalışmada % 91.8'i basketbol spor okuluna katılan çocuğun "kendine güven duygusunun arttığını", % 87.7'si "arkadaş sayısında artış olduğunu", % 87.6'sı "daha çok işbirliği içine girip paylaştığını", % 87.4'ü "daha sağlıklı göründüğünü", % 72.4'ü "madde bağımlılığında azalma olduğunu (sigara, alkol, uyuşturucu v.b.)", % 71.7'si stres, kaygı ve saldırgan davranışlarında azalma olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bunun yanında Batmaz ve arkadaşları (2013)'nın "Ortaöğretim Kurumlarında Voleybol Oynayan Sporcuların Spora Yönelik Beklenti ve Memnuniyet Düzeyleri" adlı çalışmalarında da voleybol sporunu üst düzeyde sporcu olmak istediği için yaptıkları görüşünü belirtmişlerdir. Bu bulgular ile bizim çalışmamızdaki bazı bulgular benzerlik göstermektedir. Keskin (2006) "Çocuklarını Spora Yönlendiren Anne ve Babaların Beklentileri" adlı çalışmada da aileler sportif ortamın çocuklarını sigara, alkol ve diğer zararlı alışkanlıklardan uzak tutacağını düşündüğünü belirtirken erkekler %79,2, bayanlar ise %75,4 oranlarında görüşlerini ifade etmişlerdir. Öztürk (2016) "Velilerin Çocuklarını Basketbol Okullarına Gönderme Sebeplerinde Etkili Olan Nedenlerin Tespiti" adlı çalışmada da

katılımcıların çocuklarını basketbol okullarına göndermelerindeki en önemli nedenlerin çocuklarının sağlıklarını korumak, kendilerine olan özgüvenlerinin gelmesine yardımcı olmak, sorumluluk bilincine sahip olmak, kötü alışkanlıklardan uzaklaşmak, sosyal anlamda gelişebilmek, okul stresinden uzaklaşarak, takım ruhu içinde hareket etmeyi öğrenmek amacıyla gönderildiği saptanmıştır. Ayrıca katılımcıların basketbol okullarına çocuklarını gönderme nedenlerinden ileriki yaşamlarında maddi anlamda kazanç elde edeceği düşüncesinde olmadığı tespit edilmiştir. Bir başka araştırmada Amman ve ark. (2000) spora ilgi duyan anne ve babaların çocuklarını da spor yapmaya teşvik ettiklerini belirtmektedirler. Yapılan diğer çalışmalara bakıldığında da çıkan sonuçlar bizim çalışmamız ile örtüşmektedir.

Sonuç olarak, çocukları spora katılım gösteren velilerin; kendilerinin de fiziksel olarak aktif oldukları, daha çok kendi imkânlarıyla çocuklarını spora götürüp getirdikleri, spora göndermedeki amaçlarının; sağlıklı olması, stresten uzaklaşması ve sporcu olması iken, çocuklarının spordan para kazanması ailelerin büyük çoğunluğu için çok önemli bir faktör olarak görülmediği sonucuna ulaşılmıştır. Başka bir soruda aileler sporu prestijli bir iş olarak gördüklerini belirtirlerken, bu durumun çocuklarının spordan para kazanıp kazanmamasının ötesinde çocuklarının sporla ilgili iş yapmalarına verdikleri değeri göstermektedir.

Çocukların spora katılımının tek başına bir faktör olmadığı, spora devam etmesi için ailelerin büyük bir özveride bulunması ve aynı zamanda kendilerinin de fiziksel olarak aktif olan bireylerin çocuklarının da daha çok spora yönlendirildikleri düşünüldüğünde spor politikalarının sadece çocuk üzerinden değil veli üzerinden de yürütülmesi gerektiği görülmektedir. Spor yapan çocuklar ile spor yapmayan çocukların akademik başarıları karşılaştırılabilir.

Çocuğunu spora gönderen ailelerin; spordan para kazanmasından ziyade sağlıklı olması, stresten uzaklaşması gibi büyük yüzdelerle buna cevap vermiş. Çocuğunu spora gönderen ailelerin durumu bu iken çocuğunu spora göndermeyen ailelerin bu konuda bilgilerinin eksikliği varsayımıyla bilinçlendirilmeleri sağlanabilir.

KAYNAKLAR

- Akkurt, M. (2008). *Kahramanmaraş'ta yapılan geleneksel güreşlerin tarihsel gelişimi ve toplum tarafından algılanış biçimleri*. Yüksek Lisans Tezi. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kahramanmaraş.
- Açıkada, C., Ergen E. (1990). *Bilim ve Spor*. Ankara: Büro Tek Ofset Matbaacılık, s:5.
- Akcan, F., & Bulgu, N. (2012). Spora yönelik sosyalizasyon süreci: Lise öğrencileri üzerine bir uygulama. *Spor Bilimleri Dergisi*, 23(4), 195-206.
- Amman, M.T., İkizler, H.C. & Karagözoğlu, C. (2000). *Sporda Sosyal Bilimler*. İstanbul: Alfa Yayınevi.
- Balyan M (2009): *İlköğretim 2. kademe ve ortaöğretim kurumlarındaki öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumları, sosyal beceri ve özyeterlik düzeylerinin karşılaştırılması*. Yayınlanmamış doktora tezi, Ege Üniversitesi, İzmir.
- Batmaz, H. Ç., Yıldırım, F., Coşkun, Z., Karadağ, M., & Atalı, A. (2013). Ortaöğretim kurumlarında voleybol oynayan sporcuların spora yönelik beklenti ve memnuniyet düzeyleri (Elâzığ ili örneği) özet. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 96.
- Beyleroğlu, M. (2001). *Elit seviyedeki Türk boksörlerde saldırganlık geni ve retina bozukluklarının incelenmesi*, Ankara, Gazi Üniversitesi, Doktora Tezi.
- Canan, F., ve Ataoğlu, A. (2010). Anksiyete, depresyon ve problem çözme becerisi algısı üzerine düzenli sporun etkisi. *Anatolian Journal of Psychiatry*, 11(38), 38-43.
- Çağlayan, A., Çalık, F., Sivrikaya, K., Kahveci, M. (2004). *12-15 Yaş grubu spor yapan öğrencilerle spor yapmayan öğrencilerin okul başarıları yönünden karşılaştırılması*. 10. ICHBER-SD Avrupa Kongresi | ve SBD 8. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Bildiri Kitabı, Antalya, 17-20 Kasım.
- Çakmaklı, K. (2002). *Aileler İçin Sosyal Hizmet*, T.C. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı yayınları. No: 12 (s.35). İstanbul: Eramet Matbaacılık.
- Dönmezer, S. (1984). *Sosyoloji*, Savaş Yayınları, Ankara, s.214.
- Elçi, G. & Ballı, Ö. M. (2014). Ebeveynlerin çocuklarının serbest zaman aktiviteleri ve spora katılımlarıyla ilgili görüş ve beklentileri. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 6(1). 36-46.
- Erdemli, A. (1991). *Türk-Alman kültür diyalogunda spor ahlaki ve spor felsefesine yeni yaklaşımlar*. İstanbul: Meva Matbaacılık ve Yayıncılık, s.50.
- Eyüboğlu, E. (2012). *Spor yapan ve yapmayan 12-14 yaş arası ergenlerin öz yeterlik düzeylerinin karşılaştırılması*. Haliç Üniversitesi Psikoloji ABD., Uygulamalı Psikoloji Programı, Yayınlanmamış Doktora Tezi., İstanbul. s.72.
- Güven, B., & Demirhan, G. (2006). Beden eğitimi öğretmenlerinin sınıf yönetiminin öğretmen davranışı boyutuna ilişkin görüşleri. *Spor Bilimleri Dergisi*, 17(4), 158-172.
- Güzel, A. (1990) *Ailede Çocuk Eğitimi, I. Aile Şurası Bildirileri*. Ankara.
- Hellstedt, J. C. (1995). Invisible players: a family systems model. In S. Murphy (Ed.), *Sport Psychology Interventions* (pp. 117-146). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Hergüner, G. (1991). Çocuğun spora yönelmesinde ailenin rolü ve önemi. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(1), 91-95.
- Hutchinson, S. L., Baldwin, C. K., & Caldwell, L. L. (2003). Differentiating parent practices related adolescent behavior in the free time context. *Journal of Leisure Studies*, 35(4), 396-422.
- Keskin, V. (2006). *Çocuklarını spora yönlendiren anne ve babaların beklentileri*. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi. S.112.
- Kotan, Ç. (2007). *İlköğretim okullarında okuyan sporcu öğrencilerin spor yapmalarında okul ve aile faktörünün etkisi* (Sakarya İl Örneği), Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Sakarya.

- Kotan, Ç., Hergüner, G. ve Yaman, Ç. (2009). İlköğretim okullarında okuyan sporcu öğrencilerin spor yapmalarında okul ve aile faktörünün etkisi (Sakarya il örneği), *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1): 49-58.
- Küçük, V., & Koç, H. (2004). Psiko-sosyal gelişim süreci içerisinde insan ve spor ilişkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10, 1-12.
- Nirun, N. (1990). *Sosyoloji*. İstanbul: M.E. Basımevi, s.177.
- Öztürk, F. (1998). *Toplumsal Boyutlarıyla Spor*. Ankara: Bağırhan Yayınevi, S., 9, 21 ,48, 51-53, 61-63.
- Öztürk, H., Akın A., Damar, D. (2016) Velilerin çocuklarını basketbol okullarına gönderme sebeplerinde etkili olan nedenlerin tespiti. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11(1), 1-11.
- Pehlivan, Z. (2009). Spora katılan çocuklara yönelik ailelerin beklentileri, çocuklarda gözlenen davranış değişimleri ve spora katılımın önündeki engeller. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(2), 69-76.
- Rutten, E. A., Stams, G. J. J. M., Biesta, G. J. J., Schuengel, C., Dirks, E., Hoeksma, J. B.,(2007). “The contribution of organized you the sport to antisocial and prosocial behavior in adolescent athletes”, *Journal of Youth Adolescence*, 36:255-264.
- Thompson, A. M., Rehman, L. A., & Humbert, M. L. (2005). Factors influencing the physically active leisure of children and youth: A qualitative study. *Journal of Leisure Studies*, 27(5), 421-438.
- Opper, E., Worth, A., Bös, K. (2005). Kinderfitness-kindergesundheit. *Bundesgesundheitsbl Gesundheitsforsch Gesundheitsschutz*, 48, 854-862, 23.
- Ussher, M. H., Owen, C. G., Cook, D. G.& Whincup, P. H. (2007). The relationship between physical activity, sedentary behaviour and psychological wellbeing among adolescents. *Social Psychiatry Psychiatr Epidemiol*, 42, 851-856, 2007.
- Wagner, N., Kirch, W. (2006). Recommendations for he promotion of physicalactivity in children. *Journal of Public Health*, 14:71-75.
- Yazıcıoğlu, Y., ve Erdoğan, S. (2004). *SPSS uygulamalı bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Detay Yayıncılık. (s 53).
- Erkal, M. (1990). *Türkiye’de boşanmalar ve bazı sapma davranışlar*. I. Aile Şûrası Bildirileri, Ankara, s. 212.
- Yaman, M., Yazan, T. ve Türkmen, M. (2003). Sporun üniversite adayı öğrencilerinin ataklık ve pratik olma kişilik özellikleri üzerine etkisi. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5,16-132.
- Yurdakul R.S. (2001), *Ana-baba el kitabı*. Adana: Nobel Kitabevi, Tayf Ofset, S., 40- 43.
- Yücel, M. (2004). Gelişim ve öğrenmenin spor kültürünün oluşmasına etkisi. *Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları*, 100-108.